

ΜΕΓΑΛΗ ΕΥΘΗΝΙΑ.

ΟΙΝΟΙ

Γ. Ἀμπαξοπούλου καὶ Σα;

Κατ' ὅκῳ ὁ ἐρυθρὸς καὶ ὁ λευκὸς μόνον λεπτὰ 60.

Κατὰ φιάλας ἐσφραγισμένους ἐκάστη λεπτὰ 60.

[Κεντρικὸν Κατάστημα καὶ Ὑποκατάστημα
ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ]

Χαρίλαος.

Ἡ Ἰσπανίς; ὠραιότατη! (ιδίᾳ) Δὲν ἤξεύρω καὶ ἐγὼ
τὶ πρόσωπον παίζω ἐδῶ. Αὐτὴ ἡ ὠραία συνάντησις βέ-
βαια δὲν ὑπάρχει εἰς τὸ σημειωματάριόν μου. Φοβοῦμαι
μήπως γεῖνω συνένοχός του εἰς καμμίαν... Πρέπει νὰ κα-
θαρίσω τὴν θέσιν μου.

Πηνελόπη.

Καὶ τὰ κιβώτια αὐτά;

Κλεάνθης.

— Ἡ περιέργεια τῆς γυναικὸς, ἀμαρτία, διὰ τὴν ὁ-
ποίαν ἡ Εὐὰ ἐθυσίασε τὸν Ἀδὰμ καὶ τὸν Παράδεισον. —
Τὰ κιβώτια.... Εἶναι δύο κιβώτια.

Πηνελόπη.

Τὸ βλέπω πολὺ καλὰ.

Χαρίλαος.

— Ἰδοὺ περίστασις νὰ ἐλαφρώσω τὴν συνείδησίν μου.
— Αὐτὰ κυρία μου (τὴν παρακαλεῖ νὰ καθήσῃ) εἶναι ἡ
κάλη, ἡ ἐγκλείουσα τὰ τελευταῖα λείψανα τῆς Ἠχῆος.
Ἀνεγνώσατέ ποτε τὴν μυθολογίαν;

Πηνελόπη (καθημέρη).

Δὲν σὰς ἐννοῶ.

Κλεάνθης. (ἐν ἀπορίᾳ).

Τί θέλει νὰ εἰπῇ;

Χαρίλαος.

Ἡ Ἠχώ ἡγάπα τὸν Νάρκισσον, ὅστις ὅμως δὲν ἐνόει ν'
ἀγαπήσῃ ἄλλον ἢ τὸν ἑαυτὸν του. Πολλὰκις ἐζήτησε νὰ
τῷ δώσῃ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι τρελλαίνεται δι' αὐτὸν, ἀλλ'
ἐκεῖνος ἐπροφασίζετο πάντοτε ὅτι εἶχε νὰ γράψῃ ἐπιστολὰς
καὶ ἔπρεπε νὰ προφθάσῃ τὸ ταχυδρομεῖον. Καὶ ἡ πτωχὴ
κόρη ἐμαραίνετο, ἐμαραίνετο, ἕως οὗ ἔφυγαν καὶ κρέας καὶ
κόκκαλα καὶ δὲν ἔμεινε παρὰ ἡ φωνὴ τῆς, ἥτις ἐπλημ-
μύρισε τὰ σπήλαια, τὰς οἰκίας, τὰ ἄντρα καὶ τώρα εὐρί-
σκεται κλειδωμένη εἰς αὐτὰ τὰ κιβώτια. Οἶαν δὴ ποτε
φωνὴν καὶ ἂν ἀκούσῃ τὴν ἐπαναλαμβάνει ἔκτοτε μὲ τὸ
νὶ καὶ σῆγμα. (Ἐμπιστευτικῶς) Προσέξατε μή σὰς ἀκούσῃ!
Πρὸ πάντων μὴ ἐμπιστευθῇτε εἰς αὐτὴν τὰ μυστικά σας.

Κλεάνθης (σιγῇ τῷ Χαρίλαῳ).

Μὰ λοιπὸν ἐννοεῖς νὰ με καταστρέψῃς;

Χαρίλαος (ὁμοίως).

Εἶπα τὴν ἀλήθειαν διὰ τὸ μέλλον. Θέλω νὰ ἔχω ἥσυ-
χον τὴν συνείδησίν μου.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΟΙΚΟΠΕΔΟΝ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

εἰς ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν τῇ 22 τρέχον-
τος μηνὸς ἡμέρᾳ Κυριακῇ. Κεῖται εἰς τὴν κεντρικωτέραν
θέσιν Πειραιῶς, εἰς τὴν δενδρόφυτον Πλατείαν Κοραῆ,
ὅπου τὰ δημοτικὰ ἐκπαιδευτήρια σύγκειται ἐκ 1500
περίπου πήχεων καὶ δύναται νὰ διαιρεθῇ εἰς 2—3 οἰ-
κόπεδα ἔχοντα πρόσωπον πρὸς τὴν Πλατείαν.

Ἐκτακτος εὐκαιρία πρὸς ἀγορὰν ὠραίου οἰκοπέδου καὶ
εἰς μετρίαν σχετικῶς τιμὴν.

Πηνελόπη (ἐγείρεται).

Εἰσθε πολὺ ποιητικὸς καὶ δὲν σὰς ἐννοῶ.

Χαρίλαος (ὁμοίως).

Θὰ με ἐννοήσητε αὐρίον.

Πηνελόπη

Ἐδῶ κρύπτεται μυστήριον. Εἶναι καὶ οἱ δύο ἀνήσυχοι.
Μήπως καμμία μηχανὴ διὰ καυμέδες;

Κλεάνθης.

Ὁ κύριος ἐδῶ, Πηνελόπη, ἐνίοτε ποιητικίζει. Τί ἄλλο
θέλεις νὰ ᾄνῃ παρὰ δείγματα.

Χαρίλαος (μηχανικῶς).

Τί ἄλλο . . . παρὰ δείγματα.

Πηνελόπη.

('Ἰδίᾳ πρὸς τὸν σύζυγον). Βέβαια παραδείγματα διὰ
τοὺς ἀνόητους! ('Ἰδίᾳ) Μοὶ φαίνεται ὅμως ὅτι ἡ ἡχώ εἴ-
ναι ἔξω ἀπὸ τὰ κιβώτια.

Κλεάνθης.

Δείγματα ἀπὸ τσόχαις . . .

Χαρίλαος.

Τσόχαις.

Πηνελόπη (ιδίᾳ).

Δὲν το εἶπα ἐγὼ ὅτι ὁ κύριος ἐδραπέτευσε ἀπὸ τὰ κι-
βώτια!

Κλεάνθης.

Μὴ ᾄσαι τόσον περίεργος. Θὰ τὸ μάθῃς αὐρίον. Δὲν
μοὶ ἐπιτρέπεις τὴν ἐπικαρπίαν ἐνὸς μυστικοῦ ἕως αὐρίον;

Πηνελόπη

— Ὁ σύζυγός μου θέλει νὰ μὲ ἐκπλήξῃ μὲ δῶρόν τι
ἡχηρὸν, ἐὰν σχετίζεται μὲ τὴν διήγησιν τοῦ κυρίου.
Αὐρίον εἶναι ἡ ἑορτὴ τῶν γενεθλίων μου. Καὶ ἐγὼ τὸν
ἡδίκουν! Ἀλλὰ τί νὰ ᾄνε ἄρά γε;Κλεάνθης (Σιγῇ πρὸς τὴν Πηγε-
[λόπην]).

Τώρα, πιστεύω ὅτι θὰ μας ἀφήσῃς μόνους.

Πηνελόπη (χαιρετίζουσα).

Κύριε Τριανταφυλλόπουλε . . . θὰ σὰς ἐπανιδώμεν.
Δὲν εἶναι ἀλήθεια; (Πρὸς τὸν σύζυγον) Ἐως αὐρίον τὸ
(Ἐξέρχεται).

('Ἐπειτα τὸ τέλος).

Κ. Γ. ΞΕΝΟΣ.